

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma:

Kpkf.II.40.881/2021/2.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

A felperes:

felperes

(utolsó ismert lakóhelye: cím1)

A felperes képviselője:

Győző és Lencs Ügyvédi Iroda

(cím2)

Az alperes:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága (9026

Győr, Szövetség utca 17.)

A per tárgya:

határozat jogszerűsége vizsgálata

idegenrendészeti kiutasítás tárgyában hozott

A fellebbezést benyújtó fél:

a felperes

A fellebbezett határozat:

Győri Törvényszék

11.K.700.955/2021/12. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 11.K.700.955/2021/12. számú végzését helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzéssel szemben további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A szír állampolgárságú felperest az alperes 2021. július 27-én kelt 106-7-14727/5/2021-Ké számú határozata az Európai Unió tagállamainak területéről a Szíriai Arab Köztársaság (Damaszkusz) területére kiutasította, a kiutasítás végrehajtását hatósági kísérettel

(kitoloncolás) rendelte el Magyarország államhatáráig, továbbá 2 év időtartamra beutazási és tartózkodási tilalmat is elrendelt.

[2] A felperes – jogi képviselővel eljárva – az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő a határozat jogsértését állítva, és a keresetben előterjesztett bizonyítási indítványában kezdeményezte a felperes orvosszakértői vizsgálatát, másrészt a felperes személyes meghallgatását.

[3] Miután az elsőfokú bíróság tudomást szerzett arról, hogy a felperes, a számára kijelölt közösségi szállásról, mint tartózkodási helyről (cím3) az engedélyezett eltávozást követően nem tért vissza, felhívta a felperest, hogy nyilatkozzon a felperes tartózkodási helyéről.

[4] A felperes jogi képviselője iratokhoz 8. sorszám csatolt beadványában bejelentette, hogy a felperes tartózkodási helyéről nincs tudomása, ezért a kereseti kérelmében előterjesztett felperes személyes meghallgatása és igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát visszavonta. Egyebekben nyilatkozott arról, hogy kéri az eljárást folytatni.

[5] A bíróság felhívására az alperes nyilatkozott arról, hogy nem kéri az eljárás folytatását.

Az elsőfokú bíróság végzése

[6] Az elsőfokú bíróság 2021. szeptember 6-án kelt, 12. számú végzésével az eljárást a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 82. §-a alapján megszüntette.

[7] A végzés indokolása szerint a felperes a keresetlevél előterjesztését követően ismeretlen helyre távozott, így a bíróság megítélése szerint a státuszának vizsgálata közigazgatási perben okafogyottá vált. Az indokolás szerint a felperes a keresetében előadott tényállításai igazolására a személyes jelenlétet igénylő bizonyítási indítványt terjesztett elő, amelyet beadványában visszavont, de még amennyiben a felperes személyes meghallgatása nélkül tudna is érdemi döntést hozni a bíróság, a felperes számára pozitív döntést nem eredményezhet a megismételt eljárás, személyes részvételének hiánya ugyanis a közigazgatási eljárás megszüntetését eredményezi.

[8] A végzés indokolása utalt a Kúria Kpkf.VI.39.559/2020/2. számú végzésére is, amely szerint a Kp. 82. §-a alapján történő eljárás megszüntetés során a bíróságnak az objektív jogvédelmi szempontokat indokolt vizsgálnia, és az eljárás megszüntetésének nem feltétele annak vizsgálata sem, hogy a felperes kívánja-e a per tárgyalását.

[9] A döntés szerint a bíróság a felperessel a kapcsolatot a felperes ismeretlen helyen való tartózkodása miatt nem tudta tartani, az alperes pedig az eljárás folytatását nem kérte, ebből következően a Kp. 82. §-ában foglalt eljárás megszüntetési feltételek teljeskörűen fennálltak.

A fellebbezés

[10] A felperes jogi képviselője útján fellebbezett, és az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság eljárás folytatására utasítását kérte.

[11] A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság tévesen szüntette meg az eljárást a Kp. 82. §-ára alapítottnak, ugyanis tényként rögzíthető, hogy a felperes jogi képviselővel rendelkezik, és a jogi képviselő kapcsolatban áll az elsőfokú bírósággal. Az érvelés szerint a Kp. 26. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 64. § (1) bekezdése szerint a fél helyett meghatalmazott képviselő is eljárhat, továbbá hivatkozott a Kp. 36. § (1) bekezdés c) pontja alapján alkalmazandó Pp. 135. § (1) bekezdésére (helyesen: 136. § (1) bekezdés), és a Kp. 29. § (1) bekezdése alapján

alkalmazandó Pp. 608. § (1) bekezdésére, mely szerint amennyiben a fél meghatalmazott képviselővel rendelkezik, részére kell a bíróságnak az iratok kézbesíteni, illetve vele kell elektronikus úton a kapcsolatot tartani.

[12] Ebből következően a fellebbezés érvelése szerint a bíróságnak a meghatalmazott jogi képviselővel kellett a kapcsolatot tartani.

[13] A fellebbezés szerint a Kp. 82. § azon fordulata, hogy a felperessel nem tartható a kapcsolat, jogi képviselő meghatalmazotti eljárás esetén kizárólag a jogi képviselővel való kapcsolattartásra vonatkoztatható, és mivel a jogi képviselővel való kapcsolattartás hiánya nem állapítható meg jelen perben, ezért az elsőfokú bíróság megalapozatlanul szüntette meg az eljárást a Kp. 82. §-ra alapítottn.

[14] Az alperes fellebbezésre írt észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a felperes személyes jelenlétének hiánya egy esetlegesen megismételt közigazgatási eljárás lefolytatását is lehetetlenné tenné.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

[16] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó, Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta felül.

[17] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság fellebbezéssel érintett végzése a Kp. 82. § (2) bekezdés rendelkezését helyesen ismertette, azt helyesen értelmezte, és a rendelkezésre álló adatok ismeretében helyesen döntött az eljárás megszüntetéséről. A fellebbezésre tekintettel a Kúria a következőket emeli ki.

[18] A Kp. 82. §-nak felperes mulasztása esetére az eljárás megszüntetését lehetővé tevő szabályában a megadott elérhetőségeken történő kapcsolattartás lehetősége – mások mellett – azt is jelenti, hogy a felperes szükség esetén a bíróság által meghallgatható is legyen.

[19] Az a körülmény, hogy a felperes jogi képviselővel járt el, a Kp. 36. § (1) bekezdés c) pontja alapján alkalmazandó Pp. 136. § (1) bekezdése szerint – ahogy erre a fellebbezés is utalt – mindössze azt jelenti, hogy a bírósági iratokat a bíróság a fél helyett a meghatalmazott részére kézbesíti, de a meghatalmazott képviselővel történő eljárás nem jelenti azt, hogy a felperes, személyében a bíróság részéről „elérhető”.

[20] Az a körülmény, hogy a felperes jogi képviselője az elsőfokú bíróság felhívására a Győri Törvényszék előtti eljárásban iratokhoz 8. sorszám alatt csatolt beadványában maga jelentette be, hogy eláll a felperes személyes meghallgatásától, illetve az igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványától, mivel a felperes tartózkodási helyéről nincs tudomása, egyben azt is jelenti, és a nyilatkozatból következtethető, hogy a felperes jogi képviselőjének sincs – a bíróság mellett – a felperes elérhetőségéről tudomása, azaz a bíróság a felperes képviselőjén keresztül sem tudja a felperest „elérni”, vele nem tud kapcsolatot tartani.

[21] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a felperes fellebbezésében felhozott érvek az elsőfokú bíróság által meghozott végzés jogsértő volta megállapítására alkalmatlanok, az elsőfokú bíróság jogszerűen döntött a Kp. 82. §-a alapján az eljárás megszüntetéséről, ezért a bíróság a végzést a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján, annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

Záró rész

[22] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az eredménytelenül fellebbező felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 47. § (1) bekezdése szerint számított fellebbezési illeték megfizetésére is köteles a Kp. 35. § (1) bekezdése szerit alkalmazandó, Pp. 83. § (1) bekezdése alapján.

[24] Az alperes a másodfokú eljárásban perköltséget nem számított fel, ezért erről a Kúriának rendelkeznie nem kellett, figyelemmel a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81-82. §-aira.

[25] A végzéssel szembeni fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. november 10.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró